

Точність пов'язується з ясністю мислення, а також зі знанням предмета мовлення і значення слова. Уміння оформляти і виражати думки адекватно предметові або явищу дійсності зумовлюється знанням об'єктивної дійсності, постійним прагненням пізнавати реальний світ, а також знанням мови.

Змістовність мовлення передбачає глибоке осмислення теми й головної думки висловлювання, докладне ознайомлення з різнобічною інформацією з цієї теми, вміння добирати потрібний матеріал та підпорядковувати його обраній темі, а також повноту розкриття теми без пустослів'я чи багатослів'я.

Доречність. Це такий добір мовних засобів, що відповідає змістові, характерові, експресії, меті повідомлення. Доречність мовлення-це врахування ситуації мовлення, комунікативних завдань, складу слухачів (читачів), їхнього стану, настрою, зацікавлень. По-іншому цю вимогу можна назвати комунікативною доцільністю.

Мовна характеристика - невід'ємна частина індивідуальної характеристики людини, віддзеркалення її загальної культури. Усі шляхи підвищення особистої культури мовлення передбачають тільки наполегливу і самовіддану працю. Їх можна визначити як тверді принципи і як звичайні практичні поради.

УДК 159.99

ПРОБЛЕМА ЖИТТЄТВОРЧОСТІ В ПСИХОЛОГІЇ

Студ. Я. Угагова, гр. БДФ-14

Наук. керівник доц. А.В. Колодяжна

Київський національний університет технологій та дизайну

Питання життєтворчості розроблялись у багатьох концепціях: життєвих прагнень (Ш.Бюлер); тематичної структуралізації життя (К.Левін); теорії особистості як суб'єкта життя (С.Рубінштейн); теми буття (Х.Томе, У.Лер); концепції саморозвитку особистості (Г.Костюк); життєвої програми особистості (Л.Сохань, І.Мартинюк, Н.Соболева); стратегії життя (К.Альбуханова) та ін.

Творчо проектуючи життя, людина оволодіває мистецтвом жити, що полягає в особливому вмінні і високій майстерності у творчій побудові особистістю свого життя, що базується на глибокому його знанні, розвиненій самосвідомості й володінні системою засобів, методів, технологій програмування, конструювання і здійснення життя як індивідуально-особистісного життєвого проекту. Воно не має нічого спільного з пристосуванням до життя. Його сутність полягає у самовдосконаленні особистості, піднесенні її життєвих спрямувань, оволодінні моральними чеснотами. Виділення життєвих задач та пошук їх розв'язання відбувається, на основі аналізу особистістю обставин свого життя, власних можливостей, співвіднесення між собою різних варіантів розгортання подій та свого впливу на них із наступним вибором одного з варіантів програмованої поведінки.

Особистісний вибір є сутністю самовизначення особистості і водночас атрибутом людського буття та слугує відправним моментом для логіки розгортання подальших подій життя людини. У цьому процесі важливу роль відіграють самопізнання, самоставлення та самооцінка. Життєтворчість передбачає вплив особистості на події свого життя, упорядкування подійної картини життя (термін запровадив О.Кронік). Будь-які зміни в житті – це події, що охоплюють усі сфери життя: природу, суспільство, роботу, сім'ю, внутрішній світ особистості, здоров'я, дозвілля. Людина впливає не лише на теперішні події, але й аналізує минулі та програмує майбутні.

Ставлення особистості до життя, її самопочуття і задоволення життям залежить від того внутрішнього образу, що називають подійною картиною життя, а саме: яка подійна картина власного життя розгортається у свідомості особистості, як вона бачить цю картину, розуміє її, які акценти вирізняє у ній, що вважає головним, що другорядним. Життєтворчість – це не тільки програмування зовнішніх обставин життя, але й перебудова себе, яка полягає у самовдосконаленні. Вплив на себе з метою самовдосконалення – самовиховання, що відбувається на основі самопізнання, самооцінки, самоконтролю.